



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-660/22
25.10.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Радомана Спариха, председника већа, Злате Несторовић и Милене Петровић, чланова већа, са записничарем Весном Митревском, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Михаила Зечевића из Краљева, изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву К. 19/22 од 14.09.2022. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447. став 1. Законика о кривичном поступку, у одсутности уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, дана 25.10.2022. године једногласно је донео,

П Р Е С У Д У

-

ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Михаила Зечевића, а пресуда Вишег суда у Краљеву К. 19/22 од 14.09.2022. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К. 19/22 од 14.09.2022. године, оглашени су кривим, окривљени АА због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се сходно одредби члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 24.05.2022. године до упућивана окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које је применом чланова 58. став 1. КЗ и 246а став 3. КЗ ослобођена од казне.

Окривљеном АА је, на основу одредбе члана 87 КЗ и одредбе члана 246. став 8. КЗ, изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге амфетамин нето масе 23,5 грама и дигиталне вагице за прецизно мерење, црне боје,

марке „Kinlee“, а окривљеној ББ, на основу одредбе члана 246а став 5. КЗ, одузета је опојна дрога амфетамин нето масе 9,06 грама. Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име паушала износе од по 5.000,00 динара, и остале трошкове кривичног поступка и то, окривљени АА у корист буџетских средстава ВЈТ у Краљеву износ од 43.238,00 динара, а окривљена ББ у корист буџетских средстава ВЈТ у Краљеву износ од 15.900,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против првостепене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Михаило Зечевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и мери безбедности, са предлогом да Апелациони суд укине пресуду Вишег суда у Краљеву К. 19/22 од 14.09.2022. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је у поднеску Ктж-687/22 од 21.10.2022. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Михаила Зечевића, и пресуду Вишег суда у Краљеву К. 19/22 од 14.09.2022. године потврди.

Апелациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 447. став 1. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио списе предмета и испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу члана 451. став 1. ЗКП, па је по оцени навода и предлога из жалбе и писаном предлогу Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалба је неоснована.

У жалби браниоца окривљеног АА се указује да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер је пресуду засновао на доказима, на којима се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати.

Наиме, у жалби браниоца се побија законитост записника о претресању стана и других просторија који су сачињен од ПУ Краљево 24.05.2022. године, и наводи да претрес није извршен у складу са одредбом члана 160. ЗКП, јер полицијски службеници нису о извршеном претресу поднели извештај судији за претходни поступак.

Апелациони суд ове наводе из жалбе оцењује као неосноване. Наиме, одредбом члана 160. ЗКП, прописано да кад јавни тужилац или овлашћена службена лица полиције предузму претресање стана и других просторија или лица без наредбе о претресању дужна су да о томе одмах поднесу извештај судији за претходни поступак који цени да ли су били испуњени услови за претресање.

У конкретном случају из списка предмета се утврђује да је наредбом судије за претходни поступак Кпп.пов1. бр. 22/22 од 24.05.2022. године наређено претресање стана и других просторија окривљеног АА, у улици број у Краљеву, док из записника о претресању стана и других просторија ПУ у Краљеву број 1955/22 од 24.05.2022. године произилази да је претресање предузето од стране овлашћених службених лица, у улици број у Краљеву, те да је записник о претресању стана и других просторија, поред осталих, потписан од стране држаоца стана, овде окривљеног АА. Такође, у наведеном записнику констатовано је место проналаска предмета, који су по потврди о привремено одузетим предметима од

окривљеног одузети, и то, у фијоци комодe, која се налази у спаваћој соби стана окривљеног.

По налажењу Апелационог суда, с обзиром на констатацију у записнику у погледу места проналаска предмета, који су се налазили управо у стану окривљеног као држаоца стана, који је претресен по наредби, није било неопходно подошење извештаја судији за претходни поступак, ради оцене испуњености услова за претресање, у смислу члана 160. ЗКП, па су неосновани напред наведени жалбени наводи браниоца окривљеног АА да записник о претресању стана представља незаконит доказ на коме се судска одлука не може заснивати.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА побија законитост доказне радње препознавања, јер је та радња обављена скоро три месеца након наводно извршене продаје опојне дроге од стране окривљеног АА окривљеној ББ, с обзиром да је окривљена ББ након тог догађаја виђала окривљеног АА, па је постојала извесна могућност утицаја на њу. Апелациони суд ове наводе из жалбе браниоца окривљеног оценио као неосноване, с обзиром да из записника о препознавању лица ПУ у Краљеву КУ.бр. 442/22 од 25.05.2022. године произилази да је препознавање окривљеног Јовановића извршено у свему према одредбама члана 90. ЗКП.

Исто тако, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, односно да је изрека пресуде неразумљива, јер је по налажењу Апелационог суда изрека побијане пресуде јасна, разумљива и садржи јасан и потпун опис радње извршења из којег произилазе сва законска обележја кривичног дела за које је окривљени АА оглашени кривим.

Исто тако неосновано се у жалби истиче да су разлози првостепене пресуде у односу на окривљеног АА у супротности са изведеним доказима и да представљају субјективно тумачење целог кривичноправног догађаја од стране првостепеног суда, с обзиром да су по налажењу Апелационог суда у образложењу пресуде о свим чињеницама важним за доношење пресуде дати довољни, јасни и међусобно непротивречни разлози, како сами за себе тако и садржини изведених доказа, тако да је изрека пресуде било да је реч о чињеничним или правним питањима, поткрепљена ваљаним разлозима у образложењу побијане пресуде.

Неоснован је и навод жалбе браниоца окривљеног АА да су нејасни разлози пресуде о томе зашто је првостепени суд прихватио одбрану окривљене ББ изнету у поступку истраге, да је опојну дрогу набавила за сопствене потребе, с обзиром да је у одбрани коју је дала у ПУ Краљево навела да је опојну дрогу купила од окривљеног за потребе друга ВВ и његовог друштва који су се налазили на Златибору, где је и сама планирала да иде, да је њена одбрана изнета у истрази срачуната на избегавање кривице за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, те да погрешна блажа правна квалификација кривичног дела дата од стране јавног тужиоца према окривљеној ББ представља награду за оптужбу против окривљеног АА.

Наиме, по налажењу Апелационог суда првостепена пресуда садржи сасвим довољно прихватљивих разлога о свим чињеницама које су предмет доказивања, па и о томе због чега је суд утврдио да је окривљена ББ опојну дрогу амфетамин неовлашћено држала у мањој количини за сопствене употребу. Осим тога, по налажењу овог суда околност истакнута у жалби браниоца окривљеног АА да су разлози за закључивање првостепеног суда о постојању кривичног дела у питању у радњама окривљене ББ и о њеној кривици, супротни првобитном исказу окривљене су логична последица чињенице да првостепени суд није прихватио њен први исказ у

наведеном делу, али се иста не може сматрати као противречност у смислу битне повреде одредаба поступка о којој је реч, јер је ствар оцене суда које ће исказе и у којим деловима узети као истините и на њима засновати своју одлуку, што овај жалбени навод браниоца окривљеног АА своди на оспоравање чињеничног стања.

Апелациони суд налази да чињеница, која се наводи у жалби браниоца окривљеног АА, да опојна дрога амфетамин која је пронађена код окривљене ББ дана 01.03.2022. године, према својој хемијској структури је различита од опојне дроге амфетамин која је 24.5.2022. године одузета од окривљеног АА, је без значаја, с обзиром на правилно утврђено чињенично стање у овој кривичноправној ствари, посебно имајући у виду чињеницу да опојна дрога амфетамин није истовремено одузета од окривљених већ у размаку од готово три месеца, а различит хемијски састав одузете опојне дроге такође указује да је окривљени АА опојну дрогу набављао из различитих извора.

Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно ценио налаз и мишљење вештака специјалисте неуропсихијатра др Срећка Миловића, да код окривљеног АА постоји ризична злоупотреба опојне дроге амфетамин, која је постојала и у време извршења кривичног дела, па је ценећи наведени доказ појединачно и у вези са осталим изведеним доказима и утврђеним чињеницама, правилно извео закључак о намери продаје опојне дроге амфетамин која је пронађена и одузета од окривљеног АА. Имајући наведено у виду, нема основа за тврдње која су изнете у жалби браниоца окривљеног, да налаз и мишљење вештака Миловића има недостатке и да је првостепени суд некритички и пашално прихватио овакав налаз и мишљење, да код окривљеног АА постоји само злоупотреба опојне дроге амфетамин.

Апелациони суд је ценио и остале наводе из жалбе браниоца окривљеног АА које се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка и утврђено чињенично стање, па налази да су исти неосновани и без битног утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, услед чега Апелациони суд налази да су неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је првостепени суд повредио кривични закон.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а у вези жалбе браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је жалба неоснована.

Првостепени суд је приликом одмеравања казне окривљеном узео као отежавајућу околност да је раније осуђиван за истоврсно кривично дело, док му је као олакшавајућу околност ценио личне и породичне прилике, да је релативно млад човек, да је незапослен и да још увек није засновао своју породицу, па га је осудио на казну затвора у трајању од од 3 (три) године, уз урачунавање времена проведеног у притвору, како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

По оцени Апелационог суда, казна затвора на коју је окривљени АА осуђен од стране првостепеног суда је сразмерна тежини учињеног кривичног дела и утврђеном степену кривице окривљеног и као таква нужна и довољна да у потпуности оствари сврху кажњавања из члана 42. КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописаних чланом 4. став 2. КЗ.

Сходно изнетом, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА за изрицање блаже кривичне санкције, посебно што у жалби нису наведене такве чињенице и околности које би оправдале овакав предлог.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета од окривљеног АА заснива се на правилној примени одредби чланова 87. став 1. и 246. став 8. КЗ, па се законитост и правилност исте жалбом браниоца окривљеног не доводи у сумњу. О томе су у образложењу побијане пресуде дати правилни разлози које прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је у смислу 457. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Весна Митревска,с.р.**

**Председник већа – судија,
Радоман Спарих,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**